

Közben a szovjet csapatok gyorsan közeledtek Budapest felé, és Bechert most már jobban izgatta saját szerepének majdani megítélése, mint a kívánt áruk megszerzése. Reálisan gondolkodó ember lévén, könnyen átlátta Mayer taktikáját, de felismerését – jó okkal – sohasem osztotta meg Himmlerrel. Szót emelt az SS-nél és a nyilas hatóságoknál a budapesti zsidók gyalogmeneteinek könnyítése, végső soron megszüntetése érdekében.¹¹⁹ November 26-án, Himmlernél tett látogatásáról visszatérve, dadalmasan bejelentette, hogy sikerült meggyőznie a Reichsführer-SS-t a végleges megoldási program felfüggesztésének szükségességéről. Elmondta Kasztnernek, hogy Himmler voltaképp engedélyt adott a gázkamrák lebontására.¹²⁰ Természetesen az SS ekkor már kétségbeesetten igyekezett eltüntetni kivégzőapparátusának minden nyomát, nemcsak Auschwitzban, hanem másutt is.¹²¹

Kettlitz távirata nyomán, melyben közölte Becherrel, hogy semmiféle pénz nem kapott, de még Mayerral sem sikerült érintkezésbe lépnie, Kasztner és Billitz megpróbálta meggyőzni Bechert és a tárgyalásokba ismét aktívan bekapcsolódó Eichmann-t arról, hogy a nehézségek alighanem „bizonyos félreértésekből” származnak, s ezek egy újabb svájci út során talán eloszthatók volnának. Eichmann kijelentette, hogy december 2-ig vár, de ha addig nem kap pozitív választ, nem halogatja tovább a budapesti zsidókkal szembeni intézkedéseket. November 28-án Billitz és Kasztner – ez alkalommal Krell SS-Hauptsturmführer kíséretében – ismét Svájcba utazott. Kasztner többé nem is tért vissza Budapestre. Másnap érkeztek meg a svájci határra, ahol Kettlitz, valamint a HIJEF képviselőjében Rubinfeld fogadta őket. (Saly Mayer kétórai várakozás után visszament St. Gallenbe.) Rubinfeldet állítólag Kettlitz vitte magával, nemcsak azért, mert Mayertől egy fillért sem látott, hanem azért is, mert úgy vélekedett, hogy az ortodox zsidókkal könnyebb lesz szót érteni; Rubinfeld legtöbbször egyetértett vele.¹²² Kasztner és Billitz ezután Mayerrel, valamint Schwalbbal és a Sternbuch-csoport (vagy HIJEF), a svájci ortodox segélyezési és mentési bizottság néhány képviselőjével találkozott. Bár Mayer december 1-jén tájékoztatta Kasztner-t az ügyek valódi állásáról, Kasztner rávette Krellt és Kettlitzet, mondják azt Bechernek, hogy bizonyos pénzalapok valóban rendelkezésre állnak, és hogy a nehézségeket főleg a németek idézték elő, amennyiben nem teljesítették a megállapodás rájuk eső részét, többek között a bergen-belseni csoport továbbutaztatását.¹²³ Mayer ugyanezt üzenté Krellnek december 5-én. A feszültség valamelyest oldódott, amikor a Kasztner-transzportból visszatartott zsidóknak december 7-én engedélyezték, hogy átlépjenek Svájcba, noha Kettlitz eredetileg ellenezte azt. Miután a németek ilyenformán ismét jelét adták „szándékaik komolyságának”, a zsidó vezetők, köztük Jo-